'Een tegendraads meisje'

Olga Orman & Wendela de Vries maken kleurrijk kinderboek

Het is weer zo'n heerlijke Arubaanse avond. Een zachte bries. Een onbewolkte sterrenhemel. Wereldschokkende gebeurtenissen lijken verder weg dan ooit. En er is koffie. En naast mij zitten twee uiterst charmante señora's.

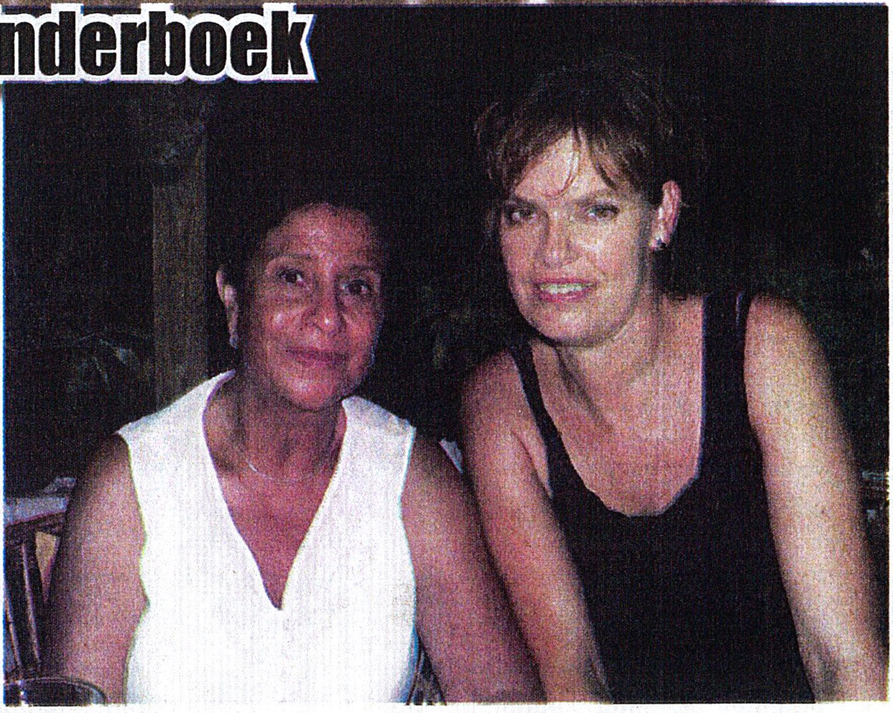

Tekst en foto's: Anton Bohnen

Olga Orman, Arubaanse van geboorte en Wendela de Vries, opgegroeid in Suriname en op Bonaire. Beide lady's wonen en werken in Nederland en zijn voor een aantal dagen in onze streken om hun gezamenlijk project te promoten. Het lees- en kijkboek 'Michi' ligt voor ons op de tafel.

Ontstaan
'...Michi wil geen melk drinken...' De eerste zin van het rijk geïllustreerde kinderboek zet de toon.

Olga: "Mijn eerste kleinkind Eva heeft mij op het idee gebracht om een gedicht te maken over een klein meisje dat al een sterk eigen willetje heeft. Een meisje in de peuterpuberteit."
"Ha, ha. Nee, nee. Geen puistjes en geen beginnend schaamhaar. Maar wel tegendraads en eigenwijs. En zo is onze Michi in het boek ook geworden."

Òns boek, want 'Michi' is een co-productie met de illustratrice en beeldend kunstenares Wendela de Vries.
Wendela werkt als vrije kunstenares in opdracht en daarnaast is ze actief binnen het kunstencentrum *Meneer De Wit* in Amsterdam, waar een grote diversiteit en verscheidenheid aan activiteiten worden georganiseerd.

Wendela: "Ik kende Olga, die bij mij feitelijk om de hoek woont, al een aantal jaren en toen zij in het atelier een keer op bezoek was, zag zij een werkstuk, waar ik op dat moment mee bezig was. Een voorstelling van een meisje met een boom vol papajavruchten. Eigenlijk een erotisch getinte voorstelling. Olga zag direct dat dit meisje gebruikt zou kunnen worden om het meisje te verbeelden uit haar gedicht 'Michi'."

Samenwerking
De combinatie was gemaakt. En samen werkten ze aan het boek 'Michi', dat in oktober gepubliceerd is door de nog jonge uitgeverij *La Kock Publishing*.
Olga: "We wilden dat het boek zowel in Nederland als op de Antillen en Aruba kinderen zou aanspreken. Zowel de tekst als de illustraties moesten ervoor zorgen dat ouders het boek met plezier ter hand zouden nemen om hun kinderen voor te lezen."
Wendela: "Zelf werk ik veel met gemengde technieken, zoals Oost-Indische inkt, aquarel en plaksels, waarvoor ik oud behang, cadeaupapier en origineel Japans papier gebruik. Dat levert vaak een ondefinieerbaar en veelkleurig beeld op."
Olga: "Bovendien vonden we het van belang dat naast de Nederlandse tekst er ook een Papiamentse en Engelse tekst moest komen."

Publicatie
Door deze multiculturele aanpak was het voor de maaksters van het boek niet gemakkelijk een geschikte uitgeverij te vinden. Maar gelukkig vonden ze in *La Kock Publishing* een avontuurlijke uitgever, waarmee in goed overleg het uiteindelijke product zijn weg vond naar de drukker.

Vijfhonderd jaar geleden kwamen er mensen van achtduizend kilometer ver weg om zich hier in de regio te vestigen. De gevolgen dáárvan zijn voor ons soms problematisch, maar soms ook heel verrijkend.
Olga en Wendela en hun boek 'Michi' leveren zo'n bijdrage aan onze diverse en veelzijdige, gezamenlijke cultuur.

Het is even stil. Als ik opkijk is er alleen nog het ruisen van palmen en het tsjilpen van de krekels. Verweg, achtduizend kilometers van hier, zijn mijn eigen kleinkinderen. De jongste, bijna twee jaar, heet Feline...
Te gehaast neem ik afscheid. Hopelijk merken de schrijfster en de illustratrice niets. Ik rijd stilletjes met de Yaris naar huis...
Wanneer zal ik Feline voorlezen uit het boek 'Michi'?